

NYTT FRÅN NORDENS LILLE KANAAN

Kära vänner!

November 2017

I början av oktober hade vi glädjen att göra en mötesresa till Färöarna. Första stoppet var i Klaksvik. Med sina 5000 invånare är det den näst största staden i öriket. Vår trofasta vän Alma hade bjudit in oss och reste runt med oss från ort till ort, från ö till ö. Men först tog hon oss med till den vackra Christianskirkja här i hennes hemstad. Framme i korrumbet ser vi en stor freskmålning av den kände danske konstnären Joakim Skovgaard. Det är en skildring av den stora måltiden som omtalas i Lukas 14.

Kristus står med utsträckta armar och inviterar: Kom, nu är allt färdigt. Inbjudningen går ut. Men en har köpt en åker. En har gift sig och kan inte komma. En annan har köpt fem par oxar. – ”Jag hoppas du ursäktar.”

Husets herre blev faktiskt vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit fattiga, handikappade, blinda och lama. Ja, gå ut på vägar och stigar och se till att människor kommer in, så att mitt hus blir fullt.

Känner vi igen oss? Ännu njuter vi välfärdssamhällets goda. Egendom och hästkrafter – låt det inte hindra oss att ta emot inbjudan!

Jesus själv kommer efter

Bland dem vi mötte på Färöarna var en familj på sju personer. Tidigare hade de bott i bara ett rum. När barn nummer fyra föddes var det inget problem. Då tog de bara ut en möbel och ställde in en säng till. Nu är de utsända som missionärer till ett avsides område i sitt eget land, där vi besökte dem. De stora pojkarna sov på madrasser och gav oss sina rum. Vilken glädje för Herren att ha sådana förnöjsamma sändebud, utan egen agenda! Det var bara en liten grupp som kom på vårt möte här på den sydligaste ön, men mamman i huset där vi bodde hade tagit fasta på ordet i Lukas 10:1: ”... Herren ... sände dem framför sig två och två till varje stad och plats dit han själv skulle komma.” Att han själv ska komma efter, det är det som är viktigt!

Guds pärlor

Överallt har Gud sina trofasta barn och efterföljare. Det är ett privilegium att få möta dem. För Herren är var och en som den mest dyrbara pärlan. Det är stort när en människa får ta emot frälsningen i Jesus, men det är nästan ännu större när någon har vandrat med honom genom ett långt liv och Mästarens drag har inpräglats i henne. Syster Mirofora och syster Consolata fick möta en av dem på en resa till Lofoten i september. Esther vet hur viktigt det är att Fadern står vid roret, att Anden är vår lots och att Jesu namn är fyrlyuset som visar väg mellan klippor och skär. I det praktiska livet förstår alla att vi lider skeppsbrott om vi inte följer sjökortet. Men förstår vi att ett långt mer tragiskt haveri kan drabba oss om vi inte ger akt på den kartbok Gud har gett oss för livet!

Den trofaste herden

Esther har också haft får och getter. Alla Jesu ord om herden och hans får blir levande när vi pratar med varandra. "Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig." Så är det, säger Esther och beskriver för oss hur en killing lade armarna runt hennes hals!

Gamle Suni som vi fick bo hos på Färöarna har också får. Varje kväll ringer han till skötaren för att höra hur var och en av hans tackor och lamm har det. Han känner dem alla.

Kom till mig!

Alla har inte haft möjlighet att lära känna Herden som barn. I somras fick vi besök av en kvinna från Mellanöstern. Mina* var 74 år och hade varit muslim hela livet. Hon kom med sjaletten knuten under hakan. Vi hade bestämt oss för att vara försiktiga med att tala om Jesus, men det tog bara några minuter så var han samtalsämnet. Innan hon skulle resa igen berättade hon för oss: I natt hade jag en dröm. Jag hörde en så vacker stämma som ropade: "Kom till mig! Kom till mig och ta min hand!" Jag vaknade, men fortfarande hörde jag stämman: "Kom till mig!" Hon förstod att det var Jesus.

Fylld av glädje och med handen på hjärtat bekände hon: Nu är jag en kristen!

(*namnet är ändrat)

Till jubileet i Tyskland

Till pingst reste vi alla från Nordens lille Kanaan till det "stora" Kanaan i Tyskland. Den 30 mars blev vårt systraskap 70 år och pingsten var en fin tid att fira jubileet tillsammans med systrar från de olika centren runt om i världen. Våra hjärtan är fyllda av tacksamhet för allt Herren har gjort under de här åren.

När Moder Basilea och Moder Martyria 1935, som Klara Schlink och Erika Madauss, bröt upp från ett väletablerat och ekonomiskt säkrat liv i Hamburg, drog de som Abraham ut i det okända. Gud hade visat dem att han ville bygga "en stad på berget" i Darmstadt. Men det tog tolv år innan de förstod vad han menade. Under de här åren med till synes förgäves väntan, fattigdom, förakt, krig och ödeläggelse blev det lagt ett djupt fundament. Att Gud bokstavigt talat lät vårt systraskap växa fram ur ruinerna från andra världskriget ger oss mod och tro på att han också i dag skapar något nytt där vi minst förväntar det.

En eftermiddag i denna festtid åkte vi tillsammans till Moder Basileas barndomshem. Där bodde de första systrarna helt tills alla möjligheter för att hysa fler var utnyttjade – då var de redan 35 systrar. Vår gemenskap var som ett nyfött barn och många undrade: Vad ska det bli av detta barn? Moder Basilea och Moder Martyria sökte verkligen Guds ansikte för att höra vad hans plan och vilja var. Vilket är vårt viktigaste uppdrag? För många var det självklart att vi skulle ägna oss åt sjukvård eller gå in i diakonalt arbete som diakonissor, som hade en lång och rik tradition i Tyskland. Det var en svår tid.

Men i juni 1948 fick Moder Basilea en stark inre visshet om vad Guds plan var. Den kan uttryckas bäst med orden Jesus lärde oss att be: *Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden som i himlen.* Han vill att något av det himmelska Jerusalem ska avspeglas här och nu. Systrarna satt just runt

Färöarna

M. Basileas barndomshem

Från 70 års jubileet

bordet och hade undervisning i diakoni. Då började Moder Basilea med glödande hjärta att berätta om sina intryck: Ljuset och härligheten från Gud måste bli synlig. Det ska vara som en stad som ligger på ett berg. En glädjens sol för alla sorgsna hjärtan. Människorna må gripas av hemlängtan till Guds verklighet. Han vill ge rikligt med välsignelser från himlen. Vägen till Guds tron är märkt med Lammets blod, bara genom Jesu kors kan vi komma dit. Hela vårt väsen måste bli präglad av Guds närvaro, då behöver vi inte använda så många ord. Gud bekräftade det hon kände med ett ord från Psalm 147:

Herren bygger upp Jerusalem, han samlar Israels förskingrade.

Detta sammanföll med att staten Israel grundades.

När vi ser tillbaka på de 70 år som har gått, ser vi att vi ofta har hindrat Gud att genomföra sin plan. Men samtidigt känner vi att den här visionen blir allt starkare och den griper tag i och sprider sig bland Guds folk. Överallt möter vi trossyskon som bär denna längtan i hjärtat:

Låt ditt rike komma...på jorden som i himlen.

Vi hoppas att den bifogade foldern av syster Joela kan vara en uppmuntran till att be in denna bön i allt som sysselsätter oss.

Gamla och nya vänner

Väl hemma från Tyskland följde sommarens retreat på Bjerkely folkhögskola. Också i år var vi en stor skara från Norge och Sverige som var samlade för att höra Guds Ord, för att tillbe och tacka tillsammans. Det var en speciell glädje att vi hade besök av Stig Magne Heitmann från Open Doors. Han berättade för oss om det stora arbetet han gör bland konvertiter i och utanför Norge. Några av konvertiterna vi har lärt känna sedan hösten 2015 var med oss på samlingen. De gav sina gripande vittnesbörd. Här är en av de afghanska pojkarnas historia:

I sitt hemland var han plågad av en ögonsjukdom. Han bad till Muhammed och till andra islamska "helgon", men ingenting hände. En dag berättade imamen i den lokala moskén att profeten Jesus botade människor (det står i Koranen). Då ville han pröva att be till honom! På natten kom Jesus till honom i en dröm och sa: Jag ska bota dig. Nästa morgon var han frisk. Glädjen var stor när han efter en tid mötte en ung man som talade om att han var kristen. För första gången fick han höra något från nätbibeln som vännen hade på sin telefon. Må Herren välsigna vår afghanske vän och alla som är i samma situation och inte vet vad morgondagen bringar. Låt oss be om beskydd för dem och att deras tro och kärlek till Jesus blir bevarad under alla omständigheter.

Ett välsignat bilköp

I slutet av augusti fick syster Regine och syster Angelina en bonustur. Vi måste köpa en bil då vår gamla måste köras till skrotet. Vi tittade efter en robust begagnad bil, en sjusitsig i en passande prisklass. Det var inte så lätt att hitta den rätta, men till slut bestämde vi oss för en VW Caddy Maxi. Vi kände att det var den vi skulle ha. Bilen måste hämtas i Kvinesdal i södra Norge. Systrarna togs väl emot av vänner med anknytning till

Från sommarens samling

missionscentret Sarons Dal. Besöket där var en stor välsignelse. På nytt fick vi se vad Gud kan göra genom en människa som brinner för Jesus och ger honom allt. Aril Edvardsen hade en tung väg att gå, med mycket motstånd, speciellt från kristna bröder. Men frukten av arbetet och välsignelsen som har strömmat ut från Sarons Dal har varit stor.

Gud visade sig på ett särskilt sätt som vår himmelske Fader i samband med bilköpet. I augusti månad kom det plötsligt in lika mycket på vårt konto som vi hade betalat för bilen! Sådana upplevelser fyller oss med stor glädje och beundran av Guds trofasta omsorg. Bilen var dessutom klar till långtur när vi skulle resa till Danmark till vår årliga retreat där i september.

Det är alltid en glädje att möta den trofasta danska vänkretsen. Vi märker att det inte bara är ord när de kallar det ett privilegium att vara vår förlängda arm i Danmark. Även om de är få, så vet vi att en liten surdeg kan genomsyra en hel deg!

Kyrkoåret går mot sitt slut. För oss som lever med i den gamla liturgiska rytmen från kyrkans första tid, har de sista söndagarna i november en allvarlig ton. Gud har fastsatt en dag till dom. Men så hör man adventsklangen direkt runt hörnet: Se, han kommer! Brudgummen kommer! Gå och möt honom!

Hjärtligt tack för all uppmuntran och allt stöd genom vänskap, bön och gåvor under det gångna året! Med det bifogade nya adventstraktatet önskar vi er en välsignad advents- och jultid.

Kära hälsningar,
tillsammans med systrarna Mirofora, Consolata och Regine,
syster *Angelina*

Retreaten på Bjerkely Folkhögskola blir den 21-24 juni 2018

© 2017 De Evangeliske Mariasøstre, Opstuen 20, NO-2266 ARNEBERG, NORGE
Tel: 0047-62 95 31 02

Hemsida: www.evangeliskamariasystrarna.webnode.se

Plusgiro i Sverige: De Evangeliska Mariasystrarna 166 08 44 - 0